

Václav Váhala

4:06–4:09

Vždycky jsem byl první, koho vybili...

...vzpomíná na své dětství Václav Váhala narozený v lednu 1955...

Krátká znělka (Move over – Janis Joplin 0:07 až 0:13 fade out)

...to se ale nedá říct o jeho životě. Václav Váhala byl už od malička velmi pracovitý a cílevědomý. Jako malý si vydělal na svůj míč či kolo.

1. noviny (12:08–13:01)

No tak já jsem vyšel z pošty, jdu na náměstí, tam jsem začínal... a teď oni lidi mě viděli s těma novinama, začali ke mně běhat a dej nám, prodej nám ty noviny... no a najednou se tam udělal shluk lidí a oni mi začali ty noviny brát, házeli mi do tý brašny peníze... no tak já jsem shrábl prachy a měl jsem kolo.

Tato událost se odehrála v roce 1968 těsně po okupaci Československa, kdy lidé potřebovali informace. Mladý Václav vzal kýbl, vápno, a společně s kamarády šli malovat šipky směr Moskva. Odhodlali se i přiblížit k vojákovi.

2. ruský voják (33:50–34:02)

A on nám normálně ukázal ten samopal, a vyndal ten zásobník a ukazoval nám, že tam má ostré náboje, a to nás šokovalo, protože to bylo vidět, že oni byli připraveni prakticky na válku.

Pak přišla normalizace a Václav začal studovat Střední hotelovou školu v Opavě. Hned první den ho čekalo nemilé překvapení.

3. podpis (16:56–17:29)

Na stole ležela přihláška do socialistického svazu mládeže... my jsme čekali, že přijde nějaký pan učitel. Prdlajs, přišel předseda svazu mládeže, přivítal nás a slavnostně nám oznámil: „Tak na stole máte přihlášku do svazu mládeže, koukejte to podepsat, kdo to neodevzdá, nedostuduje!“

Znejistěl a přihlášku podepsal. V SSM vedl kroužek vážné hudby, místo desek klasiků ale pouštěl big beat. Na škole si našel svou budoucí manželku Pavlu, se kterou se oženil po vojně.

Krátká znělka (My Sweet Lord – George Harrison 0:43 až 0:51)

Díky pracovitosti se stal zástupcem ředitele v hotelu U Bílé růže. Tehdy mu doporučili, aby vstoupil do KSČ, což nechtěl. Jeho názor nezměnilo ani vyhrožování, že jeho děti nebudou moci studovat.

5. kádrování (43:05–43:17)

Tak jsem jí řekl: „Vážená soudružko... moje dvě děti jsou jediná moje svoboda, kterou v této zemi mám. A se svou stranou běžte do p...e!“

Aby nemusel do strany vstoupit, dal výpověď a půl roku pracoval ve Škodovce v kotelně.

V roce 1989 měl jasno o konci komunistické éry. Předpověď, kterou řekl v hospodě svému kamarádovi 17. listopadu, se vyplnila.

6. komunisté padnou (1:21:55–1:21:59 a 1:22:15–1:22:24)

A já mu říkám, Zdeňku, dneska je s komunistama konec! A teď vám vyletí chlap vedle od stolu a začal na nás řvát, že na nás zavolá policajty. Von to byl tajemník z okresního výboru strany v Klatovech.

Václav Váhala se účastnil všech klatovských demonstrací a v roce 1990 kandidoval do zastupitelstva za Křesťansko-demokratickou stranu.

A co by nám - budoucím generacím - přál?

7. moudro nakonec (1:45:47–1:49:09)

Já bych vám hrozně rád přál, abyste byli šťastní a kladu hlavně důraz na to, abyste nelhali... Být slušný, čestný. Snažit se o to. Alespoň se snažit... V životě se stane, že se to pokaždé nepodaří. Nevadí, znova.

Závěrečná znělka PNS